PENSEO

N-ro 212
jun. / 2009

Monata Beletra Revueto en Esperanto
Honorita de Premio Grabowski,1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 20-a jaro http://www.elerno.cn/penseo/penlisto.htm

Guozhu

Omaĝe al la Centjara Jubileo de la ĉina Esperanto-movado

(1909-2009)

— Laŭ ĉinesko Cent Silaboj (Niannujiao)*

En la jaro / dumil naŭ, / jubileo kara:
E-movado / la ĉina / fariĝis centjara.
Ĉiam luktas / malgraŭ ĉia / obstaklo bara
pioniroj / kun kreiv' elstara.

Verda Stelo brilas / gvide ankoraŭ / pli muara.
Maratono, / stafeto, /merito elfara.
Brava krio: / Ĉinoj (re-)venas! / Ĵur' deklara:
Ni re-marŝos / en lig' solidara! //

**Cent Silaboj (alinome Niannujiao):*
ĉina fiksforma poemo el du strofoj el 22 versoj de 436,436,445,46/654,436,454,46 silaboj, kun rimaranĝo xxa,xxa,xxa,xa/xxa,xxa,xxa,xa (x=senrima).

La Urbo sen Birdoj

Cai Nan

En nia urbo ne videblas birdoj delonge. Ilin fortimigas la arbaro de fabrikaj kamentuboj, vicoj da altaj etaĝdomoj vualitaj per densa fumo, kaj multnombraj veturiloj kaj homsvarmoj. Sen sufiĉe granda spaco kaj sufiĉe bona aero, kial birdoj nestus kaj ĉirkaŭflugus ĉi tie?

Tamen la literatura diletanto Blumaro sopiras al apero de birdoj ĉiutage. Li laboras malokupite en malokupita laborejo, kaj li disponas pri multe da libera tempo por legi kaj mediti libere. Apogante siajn vangojn per ambaŭ manoj, li fikse rigardis malproksimen:

sunlumo, nuboj kaj nebuleca ĉielo, sed neniu fluganta birdo en lia vido. Li pensas, ke pro abundeco homoj ne estas priatentataj, kaj pro malabundeco birdoj akiras sopiron de homoj. Kiam li povas fariĝi birdo kaj flugi el ĉi tiu kaĝsimila domo?

Tia penso akumuliĝis kaj pligrandiĝis kiel balono de sopiro, kiu elkreskis el la brusto de Blumaro. Li jam sentis, ke necesas por li provi flugadon. Eble flugado ne nur estas la naturo de birdoj, ankaŭ homoj povas flugi? Nur pro tio, ke ili alkutimiĝas al irado, sidado kaj dormado, ili forgesas flugadon. Se pere de mia prova flugado la fluga instinkto de homoj ekspluatiĝos kaj ili fariĝos liberaj birdoj, ĉu tio ne estas mia kontribuo al la homa mondo aŭ almenaŭ al ĉi tiu urbo?

Post kelkaj tagoj da pripensado, li konsideris, ke li devas ekagi. Tiun matenon li surmetis lozajn veston kaj pantalonon, kaj elirinte de la dormejo, supreniris al la tegmento de la administranta domo. Sur la tegmento, li, post kelkfoja rondkurado, haltiĝis, etendis la brakojn, svingis la krurojn, larĝigis la bruston kaj faris kelkajn eksaltojn. Alvizaĝe al la ĉielo, li plenforte kriis: mi volas flugi…

La sono de kriado leĝere falis el la ĉielo sur la homojn en la korto, kiuj alvenis por labori. Pro tio ĉiuj ĉeestantoj levis la kapon. Lia rigardo balais la ĉielon kaj la domojn de la tuta urbo, kaj poste karambolis kun la rigardoj de la ĉeestantoj. Li trovis, ke iliaj rigardoj estas ĝoje surprizitaj, sopiremaj, laŭdaj kaj eĉ kuraĝigaj.

Senhezite li alvenis al la mezo de la tegmento. Post ekscita elano, li korposvinge eksaltis kun siaj brakoj etenditaj. Li vere ekflugis el la tegmento.

Lia flugado estis leĝera kaj malrapida, kaj lia lozaj vesto kaj pantalono flirtis kaj dancis en la vento. Komence li flugis supren, poste horizontale kaj fine glisis malsupren. Lia korpo komencis rotacii. Li vidis, ke homoj en la korto disen kuris, kaj kelkaj el ili streĉis dikan tolon uzitan por kovri varojn. Li estis falanta kun sia dorso al tiu tolo. Sekve, bum! li perdis konscion.

Lia unuafoja flugdo malsukcesis, el kio li fariĝis ĝibulo. En la tago, kiam li estis elhospitaliĝonta, la kuracisto, post demetado de gazo kovranta sur lia ĝibo, trovis, ke du simetriaj karnaj ŝvelaĵoj elkreskis sur lia ĝibo. Kun miro, la kuracisto ekpinĉis la karnajn ŝvelaĵojn per poroperacia pinĉilo. Ekster lia atendo, la karnaj ŝvelaĵoj, ĉe ektuŝo de la pinĉilo, eĉ moviĝis kaj kreskadis, kaj baldaŭ fariĝis paro da enormaj flugiloj. Kun surprizita ekkrio, la kuracisto, forĵetinte la pinĉilon, kuris el la malsanĉambro, kvazaŭ renkontinte fantomon.

Blumaro ĝojplene ekkriegis. Svinginte la flugilojn, li eliris el la ĉambro, trairis la longan koridoron de la hospitalo, iris tra la mirplenaj rigardoj kaj alvenis al la brua strato. Kun profunda enspiro, li svingis la flugilojn kaj vere li ekflugis je elano. Li flugis kaj flugis, super domoj, tra fumaj nebuloj kaj nuboj. Li vidis belan sunon kaj bluan ĉielon super nuboj, kaj helikopteron fulme flugi super lia kapo… Kie estas birdoj? Li pensis. Mi fariĝas birdo ĝuste pro tio, ke ne troviĝas birdoj en la urbo. Mi devas vivi kun birdoj! Tiel pensante, li fale ĉirkaŭflugis en la arbaron ekster la urbo.

Tie troviĝis vasta kaj densa soforarbaro ĉe la norda bordo de rivero. Diversspecaj birdoj kolektiĝis ĉi tie inter soforfloroj. Kiam li alvenis, ili diskutis pri translokiĝado, ĉar fremdlanda investanto, kiu ekŝatis ĉi tiun lokon, volis ruinigi la arbaron por konstruigi amuzejon, tiel ke birdoj devis serĉi alian loĝejon. La alveno de Blumaro plirapdigis ilian translokiĝon. Pro timo al ĉi tiu fremda

birdo, je longa kriado de la ĉefa birdo, leviĝis subita ciklono en la arbaro kaj densa arego da birdoj tajde forflugis, tiel ke sennombraj soforfloroj falis sur la teron je dika kaj ĥaosa tavolo.

Li volus kriegi al la birdoj, "Ne fuĝu, ne fuĝu! Ankaŭ mi estas birdo!", sed li ne povis eligi parolon el la gorĝo, kie murmuris nur raŭka kaj orelmalplaĉa pepado. Li kontraŭvole paraliziĝis sur centjare maljuna soforarbo, kun siaj flugiloj pendantaj senforte inter branĉoj.

Paf! Lia flugilo estis pafita. Kun ekkrio, li malespere falis sur la teron kovritan per floroj.

Du ĉasistoj alkuris. Ili volus ĉasi aliajn birdojn, sed la alveno de Blumaro neatendite savis la birdojn. La birdoj forflugis, dum li fariĝis la predo de la ĉasistoj.

Ili kunportis lin al nia urbo, kaj forvendis lin al la nove konstruita parko. La bredisto metis lin en la specialan kaĝon.

De tiam nia urbo sen birdoj havigis al si unu birdon, unu homan birdon.

elĉinigis Hongjia

Ĉineske

Cindy Mckee (Usono)

Infano en Mizero

—laŭ ĉinesko Niannujiao

ena kanto
de knabo
stumblas dum malsato
disonanco
missonas
tra interrilato
ke ni sentu
alĝusdtigu
ĝis akordstato
panon donu
pro vera kompato
ni dampos vibradon
donos kvieton per
paŭzfermato
ĉiu el ni
private
sen helpo de ŝtato
pli efike
adaĝon kreos
sur la strato
lantkadence
sed, sen ekspluato

Fero

—laŭ ĉinesko Daolianzi*

al mia
mondsfero
minacas tim' afero
juna stelo lumiĝas
tra hejma atmosfero

forĝfajro
de fero
en via fotosfero
fulmegas trans vakuo
sen franĝa interfero

**Daolianzi (Kanto de Lavantino): ĉina fiksforma poemo el 5 versoj de 33,7,77 silaboj, laŭ rimaranĝo xa, a, xa (x=senrima)*

Vjolo

—laŭ ĉinesko Suzhongqing*

ofero de konsolo—
purkora rolo
Personoj kiel vi,
kun bona volo

estas ja
la vjolo
dum solo
en koncerto—
rara tono

en izolo

Adstring'

—laŭ ĉinesko Suzhongqing*

kruela vintra ating'
per kirlventa sving'
de karno kaj koro
ĝis esper' esting'

jen tranĉo!
frida kling'
aĉ' adstring'
kuntiros min
al frumorto
nun sendisting'

**Suzhongqing (Kora Sento): ĉina fiksforma poemo el du strofoj kun 4 kaj 6 versoj respektive de 7,5,65 / 33,3,444 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xa / xa,a,xxa (x=senrima)*

Via Amludo

—laŭ ĉinesko Busuanzi*

Vian amludon
mi volas ludi
He! Skuu min ekscite
volas min trudi

en sonĝoj viaj
kiel malprudi?
Do! pri tiu problemo
mi iras studi

**Busuanzi (Aŭguristo): ĉina fiksforma poemo el du strofoj po kvar versoj de 55,75 silaboj kun duona rimo.*

Vejdo (Ĉinio)

Al Cindy Mckee

—laŭ ĉinesko Sopir-al-Sudo*

vi kara
en uesta for'
kun ĝojo plukas kordojn
de antikva ĉina vjol'
kun rava fervor'

disflugas
bela melodi'
adaĝa aŭ alegra
kun notoj de emoci'
kaj kun senta pi'

vi kara
en lontana lok'
sendas jen amikecon
de granite dura rok'
dum reta epok'

**Sopir-al-Sudo: ĉina fiksforma poemo el kvin versoj de 35,77,5 silaboj laŭ rimaranĝo xa,xa,a (x=senrima)*

Hannes Van Loggerenberg (Nederlando)

Somera Sopiro

—laŭ ĉinesko Dekses-Silabo

ĉu
centoj da floroj ne plu
ĉeestas
al nia pensflu'?

nun
ĉielan pacon nur kun
la luno
venigus la sun'

◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_

Eldonas Redakcio de ***Penseo***
Ĉefredaktoro: s-ro Yida Wei (Vejdo)
Adreso: No.-3-2 de la 5-a etaĝdomo
de No. 19, Wujiang St.,
Jiangbei Distrikto,
Chongqing, 400020, Ĉinio
Tel: (023) 67095890 (hejme)
Poŝtadreso: vejdo@163.com
Ĉiujn kontribuaĵojn al la ĉefredaktoro.
Por legi pasintajn numerojn de Penseo, vin turnu al www.elerno.cn/penlisto.htm aŭ
http://gazetejo.org/eo/penseo

◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_